

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

31. května 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 206/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 206/02	Věc C-586/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Léčivé přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)	2
2021/C 206/03	Věc C-588/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Generics (UK) Ltd v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Trh s léčivými přípravky pro léčbu depresí (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)	3

2021/C 206/04	Věc C-591/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd v. Evropská komise, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Léčivé přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty – Tržby přímo či nepřímo související s protiprávním jednáním“)	3
2021/C 206/05	Věc C-601/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Trh s léčivými přípravky pro léčbu depresí (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)	4
2021/C 206/06	Věc C-611/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, dříve Zoetis Products LLC v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Trh s léčivými přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty – Právo na obhajobu – Přiměřená lhůta – Ztráta dokumentů v průběhu času – Obecná povinnost obezřetnosti – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 2 druhý pododstavec – Horní hranice pokuty – Zohlednění hospodářského roku předcházejícího roku, v kterém bylo přijato rozhodnutí Evropské komise – Poslední úplný hospodářský rok běžné hospodářské činnosti“)	5
2021/C 206/07	Věc C-614/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Merck KGaA v. Evropská komise, Generics (UK) Ltd („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Léčivé přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)	5
2021/C 206/08	Věc C-501/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – BT v. Balgarska Narodna Banka („Řízení o předběžné otázce – Systémy pojištění vkladů – Směrnice 94/19/ES – Článek 1 bod 3 podbod i) – Článek 7 odst. 6 – Článek 10 odst. 1 – Pojem ‚nedisponibilní vklad‘ – Zjištění nedisponibility vkladu – Příslušný orgán – Práva vkladatelů na náhradu – Smluvní ujednání odporující směrnici 94/19 – Zásada přednosti unijního práva – Evropský systém dohledu nad finančním trhem – Evropský orgán pro bankovnínictví (EBA) – Nařízení (EU) č. 1093/2010 – Článek 1 odst. 2 – Článek 4 bod 2 podbod iii) – Článek 17 odst. 3 – Doporučení EBA vnitrostátnímu bankovnímu orgánu týkající se opatření, která mají být přijata za účelem splnění povinností vyplývajících ze směrnice 94/19 – Právní účinky – Platnost – Reorganizace a likvidace úvěrových institucí – Směrnice 2001/24/ES – Článek 2 sedmá odrážka – Pojem ‚reorganizační opatření‘ – Slučitelnost s čl. 17 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Odpovědnost členských států v případě porušení unijního práva – Podmínky – Dostatečně závažné porušení unijního práva – Procesní autonomie členských států – Zásada loajální spolupráce – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásady rovnocennosti a efektivity“)	6
2021/C 206/09	Věc C-152/19 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. března 2021 – Deutsche Telekom AG v. Evropská komise, Slovanet, a.s. („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU – Zneužití dominantního postavení – Slovenský trh služeb širokopásmového připojení k internetu – Právní povinnost operátorů s významnou tržní silou zpřístupnit účastnické vedení – Podmínky stanovené historicky zavedeným operátorem pro zpřístupnění účastnického vedení dalším operátorům – Nezbytnost přístupu – Přičitatelnost jednání dceřiné společnosti mateřské společnosti – Právo na obhajobu“)	8

2021/C 206/10	Věc C-165/19 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. března 2021 – Slovak Telekom, a.s. v. Evropská komise, Slovanet, a.s. („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU – Zneužití dominantního postavení – Slovenský trh služeb širokopásmového připojení k internetu – Právní povinnost operátorů s významnou tržní silou zpřístupnit účastnické vedení – Podmínky stanovené historicky zavedeným operátorem pro zpřístupnění účastnického vedení dalším operátorům – Nezbytnost přístupu – Stlačování marží – Náklady – Přinejmenším stejně výkonný soutěžitel jako dominantní podnik – Právo na obhajobu“)	9
2021/C 206/11	Věc C-307/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Visoki trgovački sud Republike Hrvatske – Chorvatsko) – Obala i lučice d.o.o. v. NLB Leasing d.o.o. („Řízení o předběžné otázce – Rozhodné právo – Nařízení (ES) č. 864/2007 a nařízení (ES) č. 593/2008 – Časová působnost – Nedostatek pravomoci Soudního dvora – Článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 1 odst. 1 – Věcná působnost – Pojem ‚občanské a obchodní věci‘ – Článek 7 bod 1 – Pojem ‚smlouva nebo nároky ze smlouvy‘ a ‚poskytování služeb‘ – Článek 24 bod 1 – Pojem ‚nájem nemovitostí‘ – Nařízení (ES) č. 1393/2007 – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Notáři jednající v rámci exekučních řízení – Řízení o uhrazení denního lístku za parkování vozidla na parkovacím stání nacházejícím se na veřejné komunikaci“)	9
2021/C 206/12	Spojené věci C-517/19 a C-518/19 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. března 2021 – Maria Alvarez y Bejarano a další v. Evropská komise, Rada Evropské unie, Evropský parlament („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Služební řád úředníků Evropské unie – Reforma služebního řádu – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Nová ustanovení týkající se každoroční náhrady cestovních výdajů a doby na cestu – Vazba na postavení osoby pracující či pobývající v zahraničí – Námitka protiprávnosti – Zásada rovného zacházení a zásada proporcionality – Míra soudního přezkumu“)	10
2021/C 206/13	Věc C-565/19 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. března 2021 – Armando Carvalho a další v. Evropský parlament a Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Životní prostředí – Klimaticko-energetický balíček 2030 – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Nedostatek osobního dotčení“)	11
2021/C 206/14	Věc C-856/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. března 2021 – Evropská komise v. Maďarsko („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice 2011/64/EU – Článek 10 odst. 2 a 3 – Spotřební daně z tabákových výrobků – Sazba celkové spotřební daně z cigaret nižší než stanovená minimální sazba – Vnitřní obtíže – Nebezpečí vážného narušení veřejného pořádku – Povinnost loajální spolupráce“)	12
2021/C 206/15	Věc C-907/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Q-GmbH v. Finanzamt Z („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Osвобоzení – Článek 135 odst. 1 písm. a) – Pojišťovací činnost a související služby poskytované pojišťovacími makléři a agenty – Plnění poskytované pojistiteli, složené z dílčích služeb – Kvalifikace jediného plnění“)	12
2021/C 206/16	Věc C-87/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 11. února 2021 – NSV, NM v. BT	13
2021/C 206/17	Věc C-132/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 3. března 2021 – BE v. Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	13
2021/C 206/18	Věc C-133/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Efeteio Athinon (Řecko) dne 3. března 2021 – VP, CX, RG, TR a další v. Elliniko Dimosio	14

2021/C 206/19	Věc C-155/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea Hovrätt (Švédsko) dne 10. března 2021 – Italská republika v. Athena Investments A/S (dříve Greentech Energy Systems A/S), NovEnergia II Energy & Environment (SCA) SICAR, NovEnergia II Italian Portfolio SA	15
2021/C 206/20	Věc C-160/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 10. března 2021 – NIKOLOPIS AD ISTRUM 2010 EOOD v. Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“	16
2021/C 206/21	Věc C-165/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Københavns Byret (Dánsko) dne 11. března 2021 – Orion Corporation v. Lægemedelstyrelsen	16
2021/C 206/22	Věc C-170/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 15. března 2021 – Profi Credit Bulgaria EOOD v. T.I.T.	17
2021/C 206/23	Věc C-174/21: Žaloba podaná dne 21. března 2021 – Evropská komise v. Bulharská republika . . .	18
2021/C 206/24	Věc C-180/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Blagoevgrad (Bulharsko) dne 23. března 2021 – VS v. Inspektor v Inspektorata kam Visšija sadeben savet	19
2021/C 206/25	Věc C-186/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko) dne 25. března 2021 – Republika Slovinsko	20
2021/C 206/26	Věc C-207/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. dubna 2021 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) ze dne 27. ledna 2021 ve věci T-699/17, Polská republika v. Evropská komise	20

Tribunál

2021/C 206/27	Věc T-853/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Tehrani v. EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Earnest Sewn – Prohlášení neplatnosti – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek dobré víry – Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	22
2021/C 206/28	Věc T-878/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Bende v. EUIPO – Julius-K9 (K-9) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie K-9 – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Označení, jež se stala obvyklými – Článek 7 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2017/1001]“)	22
2021/C 206/29	Věc T-186/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Chatwal v. EUIPO – Timehouse Capital (THE TIME) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie THE TIME – Starší slovní ochranná známka Evropské unie TIMEHOUSE – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	23
2021/C 206/30	Věc T-226/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Steinel v. EUIPO – (MobileHeat) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MobileHeat – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst.1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	24

2021/C 206/31	Věc T-306/19: Usnesení Tribunálu ze dne 24. března 2021 – Graanhandel P. van Schelven v. Komise („Žaloba na neplatnost – Zemědělská politika – Ekologická produkce – Nařízení (ES) č. 834/2007 – Produkce a označování ekologických produktů – Ekologické produkty dovážené do Unie – Certifikace výrobků kontrolním subjektem – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Neexistence přímého dotčení – Zjevná nepřipustnost“)	24
2021/C 206/32	Věc T-484/20 R: Usnesení Tribunálu ze dne 26. března 2021 – SATSE v. Komise („Žaloba na neplatnost – Veřejné zdraví – Příloha III směrnice 2000/54/ES – Seznam biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci – Směrnice (EU) 2020/739 – Zařazení SARS-CoV 2 – Zařazení do rizikové skupiny 3 biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci – Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření – Nedostatek osobního dotčení – Nepřipustnost)	25
2021/C 206/33	Věc T-765/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. března 2021 – The Floow v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Grantová dohoda uzavřená v rámci rámcového programu pro výzkum a inovace ‚Horizont 2020‘ (2014–2020) – Vymáhání vyplacených částek – Návrh na vydání předběžných opatření – Neexistence naléhavosti“)	26
2021/C 206/34	Věc T-131/21: Žaloba podaná dne 28. února 2021 – Região Autónoma da Madeira v. Komise	26
2021/C 206/35	Věc T-135/21: Žaloba podaná dne 3. března 2021 – Trasta Komerbanka v. ECB	27
2021/C 206/36	Věc T-138/21: Žaloba podaná dne 4. března 2021 – Virbac v. Komise	28
2021/C 206/37	Věc T-145/21: Žaloba podaná dne 3. března 2021 – Fursin a další v. ECB	29
2021/C 206/38	Věc T-148/21: Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Paccor Packaging a další v. Komise	30
2021/C 206/39	Věc T-160/21: Žaloba podaná dne 25. března 2021 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Malpricht (APIRETAL)	31
2021/C 206/40	Věc T-163/21: Žaloba podaná dne 23. března 2021 – De Capitani v. Rada	32
2021/C 206/41	Věc T-167/21: Žaloba podaná dne 29. března 2021 – European Gaming and Betting Association v. Komise	33
2021/C 206/42	Věc T-174/21: Žaloba podaná dne 31. března 2021 – Agrofert v. Parlament	34
2021/C 206/43	Věc T-175/21: Žaloba podaná dne 2. dubna 2021 – RH v. Komise	35
2021/C 206/44	Věc T-176/21: Žaloba podaná dne 31. března 2021 – CCTY Bearing Company v. EUIPO – CCVI International (CCTY)	37
2021/C 206/45	Věc T-178/21: Žaloba podaná dne 31. března 2021 – LF v. Komise	38
2021/C 206/46	Věc T-179/21: Žaloba podaná dne 31. března 2021 – QN v. Komise	38
2021/C 206/47	Věc T-189/21: Žaloba podaná dne 10. dubna 2021 – Aloe Vera of Europe v. Komise	39
2021/C 206/48	Věc T-195/21: Žaloba podaná dne 8. dubna 2021 – Klymenko v. Rada	40
2021/C 206/49	Věc T-576/20: Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2021 – Evropská vodní doprava-sped. a další v. Parlament a Rada	41

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 206/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 189, 17.5.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 182, 10.5.2021

Úř. věst. C 180, 10.5.2021

Úř. věst. C 163, 3.5.2021

Úř. věst. C 148, 26.4.2021

Úř. věst. C 138, 19.4.2021

Úř. věst. C 128, 12.4.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd v. Evropská komise

(Věc C-586/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Léčivé přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)

(2021/C 206/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, dříve Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (zástupci: R. Vidal, solicitor, B. Kennelly, QC a L. Penny, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin a C. Vollrath, zmocněnci, ve spolupráci s B. Raymentem a D. Baileym, barristers, G. Peretzem, QC a S. Kingston, SC)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmesem, QC poté D. Guðmundsdóttir, zmocněnkyně, ve spolupráci J. Holmesem, QC)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Sun Pharmaceutical Industries Ltd a Ranbaxy (UK) Ltd ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Generics (UK) Ltd v. Evropská komise(Věc C-588/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Trh s léčivými přípravky pro léčbu depresí (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potenciální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)

(2021/C 206/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Generics (UK) Ltd (zástupci: I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt, M. M. Brealey, QC)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin a C. Vollrath, zmocněnci, ve spolupráci s B. Raymentem a D. Baileym, barristers, G. Peretzem, QC a S. Kingston, SC)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmsem, QC, poté D. Guðmundsdóttir, zmocněnkyně, ve spolupráci J. Holmsem, QC)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Generics (UK) Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd v. Evropská komise, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)(Věc C-591/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Léčivé přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty – Tržby přímo či nepřímo související s protiprávním jednáním“)

(2021/C 206/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (zástupci: původně R. Subiotto, QC a T. Kuhn, Rechtsanwalt, poté R. Subiotto, QC)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin a C. Vollrath, zmocněnci, ve spolupráci s B. Raymentem a D. Baileym, barristers, G. Peretzem, QC a S. Kingston, SC), European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (zástupkyně: F. Carlin, barrister a N. Niejahr, Rechtsanwältin)

Vedlejší účastník podporující Evropskou komisi: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Turnerem, QC, J. Holmesem, QC, M. Demetriou, QC, a T. Sebastianem, barrister, poté D. Guðmundsdóttir, zmocněnkyně, ve spolupráci J. Turnerem, QC, J. Holmesem, QC, M. Demetriou, QC a T. Sebastianem, barrister)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti H. Lundbeck A/S a Lundbeck Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd v. Evropská komise

(Věc C-601/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Trh s léčivými přípravky pro léčbu depresí (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potenciální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)

(2021/C 206/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (zástupci: C. Firth, S. Kon a C. Humpe, Solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin a C. Vollrath, zmocněnci, ve spolupráci s B. Raymentem a D. Baileym, barristers, G. Peretzem, QC a S. Kingston, SC)

Vedlejší účastník podporující Evropskou komisi: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmsem, QC, poté D. Guðmundsdóttir, zmocněnkyně, ve spolupráci J. Holmsem, QC)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Arrow Group ApS a Arrow Generics Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, dříve Zoetis Products LLC v. Evropská komise

(Věc C-611/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Trh s léčivými přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty – Právo na obhajobu – Přiměřená lhůta – Ztráta dokumentů v průběhu času – Obecná povinnost obezřetnosti – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 23 odst. 2 druhý pododstavec – Horní hranice pokuty – Zohlednění hospodářského roku předcházejícího roku, v kterém bylo přijato rozhodnutí Evropské komise – Poslední úplný hospodářský rok běžné hospodářské činnosti“)

(2021/C 206/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, dříve Zoetis Products LLC (zástupce D.W. Hull, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, T. Vecchi, B. Mongin a C. Vollrath, zmocněnci, ve spolupráci s B. Raymentem a D. Baileym, barristers, G. Peretzem, QC a S. Kingston, SC)

Vedlejší účastník podporující žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmesem, QC poté D. Guðmundsdóttir, zmocněnkyně, ve spolupráci J. Holmesem, QC)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Xellia Pharmaceuticals ApS a Alpharma LLC ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 – Merck KGaA v. Evropská komise, Generics (UK) Ltd

(Věc C-614/16 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Farmaceutické výrobky – Léčivé přípravky proti depresím (citalopram) – Dohody o smírném narovnání patentových sporů uzavřené mezi výrobcem originálních léčivých přípravků, který je držitelem těchto patentů, a výrobci generických léčivých přípravků – Článek 101 SFEU – Potencionální hospodářská soutěž – Omezení z hlediska účelu – Kvalifikace – Výpočet výše pokuty“)

(2021/C 206/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Merck KGaA (zástupci: B. Bär-Bouyssiére a S. Smith, solicitors, R. Kreisberger, QC a D. Mackersie, barrister)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: T. Vecchi, F. Castilla Contreras, B. Mongin a C. Vollrath, zmocněnci, ve spolupráci s B. Raymentem a D. Baileym, barristers, G. Peretzem, QC a S. Kingston, SC), Generics (UK) Ltd

Vedlejší účastník podporující žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně D. Guðmundsdóttir, Z. Lavery a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmesem, QC poté D. Guðmundsdóttir, zmocněnkyně, ve spolupráci J. Holmesem, QC)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Merck KGaA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – BT v. Balgarska Narodna Banka

(Věc C-501/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Systémy pojištění vkladů – Směrnice 94/19/ES – Článek 1 bod 3 podbod i) – Článek 7 odst. 6 – Článek 10 odst. 1 – Pojem ‚nedisponibilní vklad‘ – Zjištění nedisponibility vkladu – Příslušný orgán – Práva vkladatelů na náhradu – Smluvní ujednání odporující směrnici 94/19 – Zásada přednosti unijního práva – Evropský systém dohledu nad finančním trhem – Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) – Nařízení (EU) č. 1093/2010 – Článek 1 odst. 2 – Článek 4 bod 2 podbod iii) – Článek 17 odst. 3 – Doporučení EBA vnitrostátnímu bankovnímu orgánu týkající se opatření, která mají být přijata za účelem splnění povinností vyplývajících ze směrnice 94/19 – Právní účinky – Platnost – Reorganizace a likvidace úvěrových institucí – Směrnice 2001/24/ES – Článek 2 sedmá odrážka – Pojem ‚reorganizační opatření‘ – Slučitelnost s čl. 17 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Odpovědnost členských států v případě porušení unijního práva – Podmínky – Dostatečně závažné porušení unijního práva – Procesní autonomie členských států – Zásada loajální spolupráce – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásady rovnocennosti a efektivity“)

(2021/C 206/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BT

Žalovaná: Balgarska Narodna Banka

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/14/ES ze dne 11. března 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že právo vkladatele na náhradu, s nímž toto ustanovení počítá, se vztahuje pouze na vyplacení nedisponibilních vkladů tohoto vkladatele ze systému pojištění vkladů do výše uvedené v čl. 7 odst. 1a této směrnice, ve znění směrnice 2009/14, poté, co příslušný vnitrostátní orgán v souladu s čl. 1 bodem 3 podbodem i) uvedené směrnice, ve znění směrnice 2009/14, zjistí, že vklady spravované dotčenou úvěrovou institucí jsou nedisponibilní, takže čl. 7 odst. 6 téže směrnice, ve znění směrnice 2009/14, nemůže ve prospěch zmíněného vkladatele založit právo na náhradu újmy, která mu vznikla v důsledku opožděného vyplacení pojištěné částky souhrnu jeho vkladů nebo v důsledku nesprávného dohledu vykonávaného příslušnými vnitrostátními orgány nad úvěrovou institucí, jejíž vklady se staly nedisponibilními.
- 2) Ustanovení čl. 1 bodu 3 podbodu i) ve spojení s čl. 7 odst. 6 a čl. 10 odst. 1 směrnice 94/19, ve znění směrnice 2009/14, musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo smluvnímu ujednání, podle nichž se vklad u úvěrové instituce, jejíž platby byly pozastaveny, stane vymahatelným až poté, co příslušný orgán odejme bankovní licenci udělenou této instituci, a pokud vkladatel výslovně požádal o vyplacení tohoto vkladu. Podle zásady přednosti unijního práva je každý vnitrostátní soud, u něhož byla podána žaloba na náhradu újmy údajně způsobené vyplacením pojištěné částky takového vkladu po uplynutí lhůty stanovené v čl. 10 odst. 1 této směrnice, ve znění směrnice 2009/14, povinen při rozhodování o takové žalobě od této vnitrostátní právní úpravy nebo tohoto smluvního ujednání odhlédnout.
- 3) Článek 17 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES, ve spojení s bodem 27 odůvodnění tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud musí zohlednit doporučení Evropského orgánu pro bankovníctví přijaté na základě tohoto ustanovení při řešení sporu, který mu byl předložen, mimo jiné i v rámci řízení o žalobě na určení odpovědnosti členského státu za újmu způsobenou jednotlivci v důsledku neuplatňování či nesprávného nebo nedostatečného uplatňování unijního práva, kvůli kterému bylo zahájeno šetření, jež vedlo k přijetí tohoto doporučení. Jednotlivci poškození porušením unijního práva, které je v takovém doporučení konstatováno, musí mít možnost – i když jim toto doporučení není určeno – dovolávat se jej na podporu návrhu znějícího na určení odpovědnosti dotyčného členského státu za uvedené porušení unijního práva před příslušnými vnitrostátními soudy.

Doporučení Evropského orgánu pro bankovníctví EBA/REC/2014/02 ze dne 17. října 2014 Bulharské Národní Bance (Bulharská národní banka) a Fondu za garantirane na vlogovete v bankite (Fond pro zajištění bankovních vkladů) o opatřeních nezbytných pro splnění povinností vyplývajících ze směrnice 94/19/ES je v rozsahu, ve kterém v něm bylo rozhodnutí Bulharské Národní Banky (Bulharská národní banka) podrobit Korporativnou trgovskou banku AD zvláštnímu dohledu a pozastavit její závazky považováno za konstatování nedisponibility vkladů ve smyslu čl. 1 bodu 3 podbodu i) směrnice 94/19, ve znění směrnice 2009/14, neplatné.

- 4) Článek 2 sedmá odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí ve spojení s čl. 17 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že opatření spočívající v pozastavení plateb uplatněné národní centrální bankou na úvěrovou instituci coby reorganizační opatření, jehož účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci této instituce, představuje neopodstatněný a nepřiměřený zásah do výkonu práva majitelů vkladů u uvedené instituce na vlastnictví, pokud nerespektuje podstatu tohoto práva a s přihlédnutím k bezprostřednímu riziku finančních ztrát, kterému by byli vystaveni vkladatelé v případě úpadku této instituce, by mohlo být stejných výsledků dosaženo prostřednictvím jiných méně omezujících opatření, což musí ověřit předkládající soud.

- 5) Unijní právo, zejména zásada odpovědnosti členských států za újmu způsobenou jednotlivcům v důsledku porušení unijního práva, jakož i zásady rovnocennosti a efektivity, musí být vykládáno v tom smyslu, že:
- nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje právo jednotlivců na náhradu újmy vzniklé v důsledku porušení unijního práva předchozím zrušením správního aktu nebo opomenutí, které vedly ke vzniku újmy, pokud toto zrušení – i když je požadováno pro podobné návrhy vycházející z porušení vnitrostátního práva – není prakticky vyloučeno nebo velmi omezeno;
 - brání vnitrostátní právní úpravě, která váže právo jednotlivců na náhradu újmy vzniklé v důsledku porušení unijního práva na podmínku vycházející z úmyslné povahy újmy způsobené dotčeným vnitrostátním orgánem;
 - nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje právo jednotlivců na náhradu újmy vzniklé v důsledku porušení unijního práva povinností předložit důkaz o tom, že v okamžiku podání žaloby existuje skutečná a určitá újma, a to za předpokladu, že tato podmínka není méně příznivá než podmínky platné pro podobné návrhy vycházející z porušení vnitrostátního práva a není upravena tak, aby s ohledem na konkrétní okolnosti jednotlivých případů znemožňovala nebo nadměrně ztěžovala výkon takového práva.
- 6) Zásady rovnocennosti a efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že soud rozhodující o žalobě na náhradu újmy, která je formálně založena na ustanovení vnitrostátního práva upravujícím odpovědnost státu za újmu vzniklou v důsledku správní činnosti, ale na jejíž podporu jsou uplatňovány důvody vycházející z porušení unijního práva v důsledku takové činnosti, nemusí na základě uvedených zásad kvalifikovat tuto žalobu z úřední povinnosti jako žalobu vycházející z čl. 4 odst. 3 SEU, pokud použitelná ustanovení vnitrostátního práva tomuto soudu nebrání, aby posoudil důvody uplatněné na podporu této žaloby, které vychází z porušení unijního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 8.10.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. března 2021 – Deutsche Telekom AG
v. Evropská komise, Slovanet, a.s.**

(Věc C-152/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU – Zneužití dominantního postavení – Slovenský trh služeb širokopásmového připojení k internetu – Právní povinnost operátorů s významnou tržní silou zpřístupnit účastnické vedení – Podmínky stanovené historicky zavedeným operátorem pro zpřístupnění účastnického vedení dalším operátorům – Nezbytnost přístupu – Přičitatelnost jednání dceřiné společnosti mateřské společnosti – Právo na obhajobu“)

(2021/C 206/09)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Telekom AG (zástupci: D. Schroeder a K. Apel, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, M. Farley, L. Malferrari, C. Vollrath a L. Wildpanner, zmocněnci), Slovanet, a.s. (zástupce: P. Tisaj, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Deutsche Telekom AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. března 2021 – Slovak Telekom, a.s. v. Evropská komise, Slovanet, a.s.(Věc C-165/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU – Zneužití dominantního postavení – Slovenský trh služeb širokopásmového připojení k internetu – Právní povinnost operátorů s významnou tržní silou zpřístupnit účastnické vedení – Podmínky stanovené historicky zavedeným operátorem pro zpřístupnění účastnického vedení dalším operátorům – Nezbytnost přístupu – Stlačování marží – Náklady – Přinejmenším stejně výkonný soutěžitel jako dominantní podnik – Právo na obhajobu“)

(2021/C 206/10)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Slovak Telekom, a.s. (zástupci: D. Geradin, advokát, R. O'Donoghue, QC)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: M. Farley, M. Kellerbauer, L. Malferrari, C. Vollrath a L. Wildpanner, zmocněnci), Slovanet, a.s. (zástupce: P. Tisaj, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Slovak Telekom a.s. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 29.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Visoki trgovački sud Republike Hrvatske – Chorvatsko) – Obala i lučice d.o.o. v. NLB Leasing d.o.o.(Věc C-307/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Rozhodné právo – Nařízení (ES) č. 864/2007 a nařízení (ES) č. 593/2008 – Časová působnost – Nedostatek pravomoci Soudního dvora – Článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 1 odst. 1 – Věcná působnost – Pojem ‚občanské a obchodní věci‘ – Článek 7 bod 1 – Pojem ‚smlouva nebo nároky ze smlouvy‘ a ‚poskytování služeb‘ – Článek 24 bod 1 – Pojem ‚nájem nemovitostí‘ – Nařízení (ES) č. 1393/2007 – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Notáři jednající v rámci exekučních řízení – Řízení o uhrazení denního lístku za parkování vozidla na parkovacím stání nacházejícím se na veřejné komunikaci“)

(2021/C 206/11)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Obala i lučice d.o.o.

Odpůrkyně: NLB Leasing d.o.o.

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že návrh na uhrazení ceny denního lístku za parkování na vymezeném parkovacím stání nacházejícím se na veřejné komunikaci, podaný společností, která byla územním samosprávným celkem pověřena správou takových parkovacích stání, spadá pod pojem „občanské a obchodní věci“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 24 bod 1 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že návrh na uhrazení ceny denního lístku za parkování na vymezeném parkovacím stání nacházejícím se na veřejné komunikaci nespadá pod pojem „nájem nemovitostí“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 3) Článek 7 bod 1 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že zaprvé návrh na uhrazení poplatku na základě smlouvy, jejímž předmětem je parkování na některém z vymezených parkovacích stání nacházejících se na veřejné komunikaci, spravovaných a provozovaných společností za tím účelem zmocněnou, spadá pod pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení a zadruhé že tato smlouva je smlouvou o poskytování služeb ve smyslu čl. 7 bodu 1 písm. b) druhé odrážky tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 263, 5.8.2019.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. března 2021 – Maria Alvarez y Bejarano a další
v. Evropská komise, Rada Evropské unie, Evropský parlament**

(Spojené věci C-517/19 a C-518/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Služební řád úředníků Evropské unie – Reforma služebního řádu – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Nová ustanovení týkající se každoroční náhrady cestovních výdajů a doby na cestu – Vazba na postavení osoby pracující či pobývajících v zahraničí – Námitka protiprávnosti – Zásada rovného zacházení a zásada proporcionality – Míra soudního přezkumu“)

(2021/C 206/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Bejarano, María Álvarez y Bejarano, Ana-Maria Enescu, Lucian Micu, Angelica Livia Salanta, Svetla Shulga, Soldimar Urena de Poznanski, Angela Vakalis, Luz Anamaria Chu, Marli Bertolete, María Castro Capcha, Hassan Orfe El, Evelyne Vandevoorde (C 517/19 P), Jakov Ardalic, Liliana Bicanova, Monica Brunetto, Claudia Istoc, Sylvie Jamet, Despina Kanellou, Christian Stouraitis, Abdelhamid Azbair, Abdel Bouzanihi, Bob Kitenge Ya Musenga, El Miloud Sadiki, Cam Tran Thi (C 518/19 P) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (C-517/19 P) (zástupci: G. Gattinara a B. Mongin, zmocněnci), Rada Evropské unie (C-518/19 P) (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci), Evropský parlament (C-517/19 a C-518/19) (zástupkyně: C. González Argüelles a E. Taneva, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky ve věcech C-517/19 P a C-518/19 P se zamítají.
- 2) Maria Alvarez y Bejarano, Ana- Maria Enescu, Angelica Livia Salanta, Svetla Shulga, Soldimar Urena de Poznanski, Angela Vakalis, Luz Anamaria Chu, Marli Bertolete, María Castro Capcha a Evelyne Vandevoorde, jakož i Lucian Micu a Hassan Orfe El ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-517/19 P.

- 3) Jakov Ardalic, Christian Stouraitis, Abdelhamid Azbair, Abdel Bouzani, Bob Kitenge Ya Musenga, El Miloud Sadiki a Cam Tran Thi, jakož i Liliana Bicanova, Monica Brunetto, Claudia Istoc, Sylvie Jamet a Despina Kanellou ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-518/19 P.
- 4) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady vynaložené v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-517/19 P.
- 5) Evropský parlament ponese vlastní náklady vynaložené v řízení o kasačních opravných prostředcích ve věcech C-517/19 P a C-518/19 P.

(¹) Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

**Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. března 2021 – Armando Carvalho a další
v. Evropský parlament a Rada Evropské unie**

(Věc C-565/19 P) (¹)

**(„Kasační opravný prostředek – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Životní prostředí –
Klimaticko-energetický balíček 2030 – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Nedostatek osobního
dotčení“)**

(2021/C 206/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Armando Carvalho, Diogo Carvalho, Ildebrando Conceição, Alfredo Sendim, Joaquim Caxeiro, Renaud Feschet, Guylaine Feschet, Gabriel Feschet, Maurice Feschet, Geneviève Gassin, Roba Waku Guya, Fadhe Hussein Tache, Sado Guyo, Issa Guyo, Jibril Guyo, Adanoor Guyo, Mohammed Guyo, Petru Vlad, Ana Tricu, Petru Arin Vlad, Maria Ioana Vlad, Andrei Nicolae Vlad, Giorgio Davide Elter, Sara Burland, Soulaïl Elter, Alice Elter, Rosa Elter, Maria Elter, Maike Recktenwald, Michael Recktenwald, Lueke Recktenwald, Petero Qaloibau, Melania Cironiceva, Katarina Dimoto, Petero Jnr Qaloibau, Elisabeta Tokalau, Sáminuorra (zástupci: G. Winter, Professor, H. Leith, Barrister, R. Verheyen, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: M. Peternel, C. Ionescu Dima a A. Tamás, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující Evropský parlament a Radu Evropské unie: Evropská komise (zástupci: A. C. Becker a J.-F. Brakeland, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Armando Carvalho a 36 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze tohoto rozsudku, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. března 2021 – Evropská komise v. Maďarsko(Věc C-856/19) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice 2011/64/EU – Článek 10 odst. 2 a 3 – Spotřební daň z tabákových výrobků – Sazba celkové spotřební daně z cigaret nižší než stanovená minimální sazba – Vnitřní obtíže – Nebezpečí vážného narušení veřejného pořádku – Povinnost loajální spolupráce“)

(2021/C 206/14)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Perrin a A. Sipos, zmocněnci)

Žalovaný: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a G. Koós, zmocněnci)

Výrok

- 1) Maďarsko tím, že uplatňovalo na cigarety celkovou spotřební daň nižší než 60 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret propuštěných ke spotřebě a tím, že vybíralo spotřební daň nižší než 115 eur z 1 000 cigaret, a to po uplynutí přechodného období, které skončilo dne 31. prosince 2017, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 10 odst. 2 a 3 směrnice Rady 2011/64/EU o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků.
- 2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 20.1.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Q-GmbH v. Finanzamt Z(Věc C-907/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Osvobození – Článek 135 odst. 1 písm. a) – Pojišťovací činnosti a související služby poskytované pojišťovacími makléři a agenty – Plnění poskytované pojistiteli, složené z dílčích služeb – Kvalifikace jediného plnění“)

(2021/C 206/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Q-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Z

Výrok

Článek 135 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH), které stanoví, se nevztahuje na plnění uskutečněná osobou povinnou k dani, která zahrnují poskytnutí pojistného produktu pojišťovně a doplňkově i uzavírání smluv na tento produkt na účet této společnosti, jakož i správu těchto smluv, pokud by tyto služby předkládající soud kvalifikoval z hlediska DPH jako jediné plnění.

(¹) Úř. věst. C 87, 16.3.2020.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 11. února 2021 – NSV, NM v. BT

(Věc C-87/21)

(2021/C 206/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: NSV, NM

Odpůrkyně: BT

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2, článek 5 [a] čl. 4 odst. 1 směrnice 93/13/EHS (¹) vykládány v tom smyslu, že z přezkumu není vyloučeno ujednání týkající se kurzového rizika, které do úplatné smlouvy, založené na mocenském vztahu, přebírá zásadu vyjádřenou doplňkovým pravidlem použitelným na bezúplatnou smlouvu, jehož cílem je dát smluvním stranám rovnocenné postavení a které nebylo zákonodárcem posouzeno za účelem stanovení přiměřené rovnováhy mezi zájmy poskytovatele a spotřebitele, pokud bylo toto převzetí učiněno poskytovatelem bez toho, aniž by spotřebiteli poskytl v předmluvní fázi informace, poradenství a upozornění týkající se zvláštností bankovního produktu z hlediska charakteristik měny úvěru, tak aby spotřebitel mohl pochopit ekonomické důsledky přijatého závazku?
- 2) Musí být směrnice 93/13/EHS vykládána v tom smyslu, že toto vyloučení není odůvodněné v případě, že existují skutečnosti nasvědčující tomu, že poskytovatel vložil ujednání, aniž byl v dobré víře, s vědomím, že použití zásady vyjádřené doplňkovým pravidlem může založit významnou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi stran na úkor spotřebitele?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 3. března 2021 – BE v. Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Věc C-132/21)

(2021/C 206/17)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: BE

Žalovaný: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Vedlejší účastnice: Budapesti Elektromos Művek Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Musí se čl. 77 odst. 1 a čl. 79 odst. 1 [nařízení 2016/679] ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že prostředek správní ochrany, který je stanoven v článku 77 nařízení, představuje nástroj pro výkon veřejných práv, zatímco zahájení soudního řízení, které je stanoveno v článku 79, představuje nástroj pro výkon soukromých práv? Pokud bude odpověď kladná, je namístě vyvodit z výše uvedeného závěr, že dozorový úřad, jemuž přísluší rozhodovat ve věci prostředků správní ochrany, má přednostní pravomoc k určení existence protiprávního jednání?
- 2) Je v případě, že subjekt údajů – podle jehož názoru bylo při zpracování jeho osobních údajů porušeno nařízení 2016/679 – uplatňuje současně své právo podat stížnost podle čl. 77 odst. 1 zmíněného nařízení a své právo zahájit soudní řízení podle čl. 79 odst. 1 téhož nařízení, třeba mít za to, že výklad, který je v souladu s článkem 47 Listiny základních práv, předpokládá:
 - a) že dozorový úřad a soud jsou povinny přezkoumat každý zvlášť existenci protiprávního jednání, a že tedy mohou případně dospět i k odlišným závěrům; nebo
 - b) že usnesení dozorového úřadu má přednost, pokud jde o posouzení, zda došlo k protiprávnímu jednání, s ohledem na oprávnění stanovená v čl. 51 odst. 1 nařízení 2016/679 a na pravomoci přiznané prostřednictvím čl. 58 odst. 2 písm. b) a d) téhož nařízení?
- 3) Musí se nezávislost dozorového úřadu, kterou zaručují čl. 51 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 nařízení 2016/679, vykládat v tom smyslu, že při projednávání a rozhodování v řízení o stížnosti podle článku 77 je tento úřad nezávislý na konečném rozsudku vydaném příslušným soudem podle článku 79, takže se dokonce může stát, že v souvislosti s týmž předpokládaným protiprávním jednáním přijme odlišné rozhodnutí?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Efeteio Athinon (Řecko) dne 3. března 2021 – VP, CX, RG, TR a další v. Elliniko Dimosio

(Věc C-133/21)

(2021/C 206/18)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Efeteio Athinon (Odvolací soud v Aténách, Řecko)

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: VP, CX, RG, TR a další

Odpůrce: Elliniko Dimosio

Předběžné otázky

Je s ustanovením 4 směrnice 1999/70/ES ⁽¹⁾ slučitelná taková vnitrostátní právní úprava, jako je sporná právní úprava, která ukládá nerovné platové zacházení na úkor zaměstnanců se smlouvou na dobu určitou, a to ve smyslu ustanovení 1 směrnice 1999/70/ES, ve srovnání se srovnatelným zaměstnancem na dobu neurčitou, kde jediným rozlišujícím kritériem je skutečnost, že jejich smlouva je zaměstnavatelem nebo ze zákona kvalifikována jako pracovní smlouva na dobu určitou?

Je s ustanovením 4 směrnice 1999/70/ES slučitelná zejména taková vnitrostátní právní úprava, která odůvodňuje nerovné platové zacházení se zaměstnanci z důvodu skutečnosti, že tito zaměstnanci vykonávali svou práci na základě smluv na dobu určitou, s vědomím skutečnosti, že jejich práce splňuje stálé a trvalé potřeby zaměstnavatele?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea Hovrätt (Švédsko) dne 10. března 2021 –
Italská republika v. Athena Investments A/S (dříve Greentech Energy Systems A/S), NovEnergia II
Energy & Environment (SCA) SICAR, NovEnergia II Italian Portfolio SA**

(Věc C-155/21)

(2021/C 206/19)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea Hovrätt

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Italská republika

Odpůrkyně: Athena Investments A/S (dříve Greentech Energy Systems A/S), NovEnergia II Energy & Environment (SCA) SICAR a NovEnergia II Italian Portfolio SA

Předběžné otázky

- 1) Je třeba Smlouvu o energetické chartě ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že rozhodčí doložka uvedená v článku 26 ⁽²⁾ této smlouvy, kterou smluvní strana uděluje souhlas s projednáním sporu mezi smluvní stranou a investorem jiné smluvní strany týkajícím se investice na území první smluvní strany v mezinárodním rozhodčí řízení, se vztahuje rovněž na spor mezi členským státem EU na straně jedné a investorem z jiného členského státu EU na straně druhé?

V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku:

- 2) Je třeba článek 19 a čl. 4 odst. 3 SEU a články 267 a 344 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání rozhodčí doložce uvedené v článku 26 Smlouvy o energetické chartě nebo použití této doložky tam, kde investor z členského státu EU může na základě článku 26 Smlouvy o energetické chartě v případě sporu týkajícího se investice v jiném členském státě EU zahájit řízení proti tomuto členskému státu před rozhodčím soudem, jehož pravomoc a rozhodnutí je tento členský stát povinen přijmout?

V případě kladné odpovědi na druhou předběžnou otázku:

- 3) Musí být unijní právo, zejména zásada přednosti unijního práva a požadavek jeho efektivity, vykládáno v tom smyslu, že brání použití ustanovení vnitrostátního práva, které stanoví promlčecí lhůtu, jako je § 34 druhý pododstavec ZRŘ, v jehož důsledku nemůže účastník odvolacího řízení vznést námitku neexistence platné rozhodčí smlouvy z důvodu neplatnosti nebo nepoužitelnosti rozhodčí doložky uvedené v článku 26 Smlouvy o energetické chartě nebo návrhu v souladu s tímto článkem, je-li v rozporu s unijním právem?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ze dne 23. září 1997 o uzavření Smlouvy o energetické chartě a Protokolu k energetické chartě o energetické účinnosti a souvisejících ekologických hlediscích Evropskými společenstvími (Úř. věst. 1998, L 69, s. 1).

⁽²⁾ Závěrečný akt konference o evropské energetické chartě – Příloha 1: Smlouva o energetické chartě – Příloha 2: Rozhodnutí ke Smlouvě o energetické chartě (Úř. věst. L 380 ze dne 31.12.1994, s. 24).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko)
dne 10. března 2021 – NIKOLOPIS AD ISTRUM 2010 EOOD v. Izpalnitelen direktor na Darzhaven
fond „Zemedelie“**

(Věc C-160/21)

(2021/C 206/20)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: NIKOLOPIS AD ISTRUM 2010 EOOD

Žalovaný: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

Předběžné otázky

1. Znamená výraz „platba“, použitý v čl. 75 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky ⁽¹⁾, ukončení řízení zahájeného na základě žádosti o platbu?
2. Rovná se skutečné obdržení částky, o níž požádal zemědělec, kladnému rozhodnutí platebního místa o žádosti o aktivaci platebních nároků resp. představuje neobdržení peněžitých částek při veřejném oznámení plateb za příslušné opatření odmítnutí požadovaných platebních nároků, jestliže osoba nebyla informována o pokračování řízení s novými kontrolami?
3. Ukládá lhůta, stanovená v čl. 75 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky, členským státům povinnost ověřit podmínky způsobilosti před jejím uplynutím, a může toto ověření pokračovat pouze výjimečně?
4. Představuje nedodržení lhůty podle čl. 75 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky implicitní zamítnutí výplaty podpory, jestliže zemědělec nebyl vyrozuměn o provedení dodatečných kontrol a není o tom k dispozici žádný písemný dokument?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Københavns Byret (Dánsko) dne 11. března 2021 –
Orion Corporation v. Lægemiddelstyrelsen**

(Věc C-165/21)

(2021/C 206/21)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Københavns Byret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Orion Corporation

Žalovaná: Lægemiddelstyrelsen

Vedlejší účastnice: Teva Danmark A/S til støtte for sagsøger

Předběžné otázky

- 1) Může být ve světle čl. 12 odst. 2 nařízení č. 726/2004 ⁽¹⁾ [dříve čl. 12 (odst. 2) nařízení č. 2309/1993] ⁽²⁾ a oddílu 2.3 kapitoly 2 příručky nazvané Rady Evropské komise žadatelům takový léčivý přípravek, jako je přípravek Precedex dotčený v projednávané věci, kterému byla udělena registrace v členském státě v souladu s jeho vnitrostátními pravidly před přistoupením tohoto členského státu k Evropské unii, avšak poté, co tento léčivý přípravek obdržel negativní hodnocení od Výboru pro hromadně vyráběné léčivé přípravky [nyní Výbor pro humánní léčivé přípravky] podle nařízení č. 2309/1993 na stejném klinickém základě, v situaci, kdy vnitrostátní registrace nebyla po přistoupení členského státu k Evropské unii aktualizována o novou klinickou dokumentaci nebo související odbornou zprávu, považován za referenční léčivý přípravek ve smyslu čl. 10 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/83, a může tedy sloužit jako základ pro „souhrnnou registraci“ podle čl. 6 [odst. 1] směrnice 2001/83?
- 2) Může být takový léčivý přípravek, jako je přípravek Precedex dotčený v projednávané věci, který je registrován v členském státě podle jeho vnitrostátních pravidel před přistoupením tohoto členského státu k Evropské unii, aniž příslušný orgán členského státu měl přístup k důvěrné části základního dokumentu o účinné látce v rámci postupu podle evropského základního dokumentu o účinné látce (nyní postup podle základního dokumentu o účinné látce), v situaci, kdy vnitrostátní registrace nebyla po přistoupení členského státu k Evropské unii aktualizována o důvěrnou část základního dokumentu o účinné látce, považován za referenční léčivý přípravek ve smyslu čl. 10 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/83, a může tedy sloužit jako základ pro „souhrnnou registraci“ podle čl. 6 [odst. 1] směrnice 2001/83 ⁽³⁾?
- 3) Je odpověď na otázku 1 či 2 ovlivněna skutečností, že dotčená vnitrostátní registrace nemůže sloužit jako základ pro vzájemné uznávání podle článku 28 směrnice 2001/83?
- 4) Je za okolností uvedených v otázce 1 nebo 2 příslušný vnitrostátní orgán referenčního členského státu nebo daného členského státu v rámci decentralizovaného postupu pro generický léčivý přípravek stanoveného v článku 28 směrnice 2001/83 oprávněn či povinen zamítnout použití léčivého přípravku jako referenčního léčivého přípravku, pokud je dotčený léčivý přípravek registrován v jiném členském státě před přistoupením tohoto státu k Evropské unii?
- 5) Je odpověď na otázku 4 ovlivněna skutečností, že příslušný vnitrostátní orgán referenčního členského státu nebo daného členského státu disponoval informacemi prokazujícími, že dotčený léčivý přípravek před registrací v jiném členském státě před přistoupením tohoto členského státu k Evropské unii obdržel negativní hodnocení od Výboru pro hromadně vyráběné léčivé přípravky podle nařízení č. 2309/1993?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. 1993, L 214, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 15. března 2021 – Profi Credit Bulgaria EOOD v. T.I.T.

(Věc C-170/21)

(2021/C 206/22)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rajonen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Profi Credit Bulgaria EOOD

Odpůrce: T.I.T.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je soud povinen v řízeních, jichž se až do vydání soudního platebního příkazu neúčastní dlužník, z úřední povinnosti přezkoumat zneužívající povahu smluvního ujednání a nepoužít jej v případě podezření na jeho zneužívající povahu?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je vnitrostátní soud povinen zcela zamítnout vydání soudního rozhodnutí, jímž se nařizuje platba, jestliže je část nároku založena na zneužívajícím smluvním ujednání, které spoluutváří výši uplatňovaného nároku?
3. V případě kladné odpovědi na první otázku a záporné odpovědi na druhou otázku: Je vnitrostátní soud povinen zamítnout vydání soudního rozhodnutí, jímž se nařizuje platba, ohledně té části nároku, která se zakládá na zneužívajícím ujednání?
4. V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Je soud povinen, a pokud ano, za jakých podmínek, přihlídnout z úřední povinnosti ke zneužívající povaze ujednání, jestliže má k dispozici informace o platbě založené na tomto ujednání, mimo jiné tím, že tuto platbu započte s neuhrazenými dluhy ze smlouvy?
5. V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku: Je vnitrostátní soud vázán pokyny soudu vyššího stupně, které jsou podle vnitrostátního práva pro přezkoumávaný stupeň závazné, jestliže tyto pokyny nepřihlíží k důsledkům zneužívající povahy ujednání?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 15 Svazek 002 s. 288.

Žaloba podaná dne 21. března 2021 – Evropská komise v. Bulharská republika**(Věc C-174/21)****(2021/C 206/23)***Jednací jazyk: bulharština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: I. Zaloguin, M. Noll-Ehlers, zmocněnci)*Žalovaná:* Bulharská republika**Návrhová žádání žalobkyně**

- určit, že Bulharská republika tím, že pokud jde o zóny a aglomerace BG0001 AG Sofie, BG0002 AG Plovdiv, BG0004 Sever, BG0005 Jihozápad a BG0006 Jihovýchod, nepřijala všechna nezbytná opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora ze dne 5. dubna 2017, Komise v. Bulharsko (C-488/15, EU:C:2017:267), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;
- uložit Bulharské republice povinnost zaplatit Komisi paušální částku ve výši 3 156 eur za den ode dne vyhlášení rozsudku ze dne 5. dubna 2017, Komise v. Bulharsko (C-488/15, EU:C:2017:267) do vyhlášení rozsudku v projednávané věci, nebo, v případě, že povinnosti vyplývající z uvedeného rozsudku budou splněny dříve, do 31. prosince posledního roku, v němž tyto povinnosti nebyly splněny, v každém případě ale ne méně, než je minimální paušální částka ve výši 653 000 eur;

- uložit Bulharské republice povinnost zaplatit Komisi penále ve výši 5 677,20 eur za den za každou jednotlivou zónu kvality ovzduší, které se vypočítá ode dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora v projednávané věci až do roku, v němž budou v celém rozsahu splněny povinnosti vyplývající z rozsudku ze dne 5. dubna 2017, Komise v. Bulharsko (C-488/15, EU:C:2017:267); jakož i
- uložit Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Bulharsko neučinilo nezbytné kroky k tomu, aby splnilo povinnosti vyplývající z rozsudku ve věci C-488/15, přičemž nadále neplní své povinnosti vyplývající z (i) článku 13 ve spojení s přílohou XI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (ii) článku 23 této směrnice.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Blagoevgrad (Bulharsko) dne 23. března 2021 – VS v. Inspektor v Inspektorata kam Visšija sadeben savet

(Věc C-180/21)

(2021/C 206/24)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Blagoevgrad

Účastníci původního řízení

Žalobce: VS

Žalovaný: Inspektor v Inspektorata kam Visšija sadeben savet

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že při uvádění cílů směrnice představují pojmy „prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů“ výčet aspektů obecného cíle?
 2. Lze ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES ⁽²⁾ použít na Státní zastupitelství Bulharské republiky s ohledem na skutečnost, že informace o osobě, které státní zastupitelství jako „správce“ podle čl. 3 bodu 8 směrnice (EU) 2016/680 shromáždilo ve spise, týkajícím se této osoby, založeném za účelem přezkumu skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu, byly použity v rámci soudní obrany státního zastupitelství jako účastníka občanskoprávního řízení, a to formou poskytnutí informace, že tento spis byl založen, nebo postoupením obsahu spisu?
- 2.1. V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Musí být výraz „oprávněné zájmy“ v čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES vykládán v tom smyslu, že zahrnuje úplné nebo částečné zpřístupnění informací o osobě, které státní zastupitelství shromáždilo ve spise, týkajícím se této osoby, založeném za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, jestliže toto zpřístupnění bylo učiněno pro účely obrany správce jako účastníka občanskoprávního řízení, a je vyloučen souhlas subjektu údajů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, L 119, s. 89.

⁽²⁾ Úř. věst. 2016, L 119, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovinsko)
dne 25. března 2021 – Republika Slovinsko**

(Věc C-186/21)

(2021/C 206/25)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Upravno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Žalobce: J. A.

Žalovaná: Republika Slovinsko

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 8 odst. 3 písm. d) směrnice o přijímání II ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že výraz „včetně“ výslovně zahrnuje mezi objektivní kritéria skutečnost, že „daný žadatel již měl možnost přístupu k azylovému řízení“?
2. V případě záporné odpovědi na tuto otázku, musí být čl. 8 odst. 3 písm. d) směrnice o přijímání II vykládán v tom smyslu, že za popsanych okolností je zajištění přípustné pouze na základě předem stanovených objektivních kritérií a předchozího zjištění, že žadatel měl již možnost podat žádost o mezinárodní ochranu, takže lze učinit závěr, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žadatel podal tuto žádost pouze proto, aby pozdržel nebo zmařil výkon rozhodnutí o navrácení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepřelované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 96).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 2. dubna 2021 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu
(třetího rozšířeného senátu) ze dne 27. ledna 2021 ve věci T-699/17, Polská republika v. Evropská
komise**

(Věc C-207/21 P)

(2021/C 206/26)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: R. Tricot, Ł. Habiak, K. Herrmann, C. Valero, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Polská republika, Maďarsko, Bulharská republika, Belgické království, Švédské království, Francouzská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 27. ledna 2021 ve věci T-699/17, Polská republika v. Evropská komise, a to v celém rozsahu;
- zamítl první žalobní důvod Polské republiky ve věci T-699/17;

- vrátil věc Tribunálu k dalšímu řízení, a sice k projednání druhého až pátého žalobního důvodu, o kterých nebylo v prvním stupni rozhodnuto;

a

- rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a nákladech řízení o tomto kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto v rozhodnutí, jímž se řízení končí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle Komise je třeba rozsudek Tribunálu ve věci T-699/17 zrušit, neboť je v několika aspektech stížen nesprávným právním posouzením v rozporu s čl. 16 odst. 4 a 5 SEU.

Zprvė Tribunál tım, že v bodech 40 a 41 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že účinnost práva přiznaného členským státům článkem 3 odst. 2 protokolu č. 36, aby požádaly o hlasování kvalifikovanou většinou podle pravidel stanovených v čl. 3 odst. 3 téhož protokolu (tj. podle pravidel Niceské smlouvy), musí být zachována i po uplynutí přechodného období dne 31. března 2017, porušil výslovně definovaný časový rámec přechodného období stanoveného v čl. 16 odst. 5 SEU. Navíc porušil obecnou definici kvalifikované většiny, zavedenou v čl. 16 odst. 4 SEU Lisabonskou smlouvou a účinnou od 1. listopadu 2014, která posiluje demokratickou legitimitu při hlasováních v Radě a ve Výboru zřízeném na základě článku 75 směrnice 2010/75/EU ⁽¹⁾. Tribunál tım zároveň omezil plnou účinnost této obecné definice.

Zadruhé Tribunál tım, že v bodech 48 a 50 napadeného rozsudku provedl extenzivní výklad časového rozsahu působnosti přechodného ustanovení obsaženého v čl. 16 odst. 5 SEU a čl. 3 odst. 2 protokolu č. 36, nerespektoval ustálenou judikaturu, podle které se přechodná ustanovení mají vykládat restriktivně.

Zatřetí – navzdory závěrům uvedeným v bodech 53, 54 a 55 napadeného rozsudku – je výklad čl. 3 odst. 2 protokolu č. 36 provedený Tribunálem v rozporu se zásadou právní jistoty, protože vede k nepředvídatelné a časově neomezené účinnosti kvalifikované většiny podle pravidel Niceské smlouvy podle čl. 3 odst. 3 protokolu č. 36.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, s. 17).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Tehrani v. EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn)

(Věc T-853/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Earnest Sewn – Prohlášení neplatnosti – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek dobré víry – Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 206/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Reza Hossein Khan Tehrani (Nordhorn, Německo) (zástupce: D. Wiedemann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Blue Genes, Inc. (Gardena, Kalifornie, Spojené státy)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého senátu EUIPO ze dne 4. října 2019 (věc R 531/2018-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Blue Genes a R. H. K. Tehranim.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Reza Hossein Khan Tehranimu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Bende v. EUIPO – Julius-K9 (K-9)

(Věc T-878/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie K-9 – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Označení, jež se stala obvyklými – Článek 7 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 206/28)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Gábor Bende (Beloinannisz, Maďarsko) (zástupkyně: R. Tóth, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: P. Sipos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Julius-K9 Zrt. (Szigetszentmiklós, Maďarsko) (zástupce: G. Jambrik, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. října 2019 (věc R 560/2018-2), ve znění opravy ze dne 12. března 2020, týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi G. Bendem a společností Julius-K9.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Gáboru Bendemu se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Chatwal v. EUIPO – Timehouse Capital (THE TIME)

(Věc T-186/20) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie THE TIME – Starší slovní ochranná známka Evropské unie TIMEHOUSE – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 206/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chatwal Hotels & Resorts LLC (New York, New York, Spojené státy) (zástupce: N. Hine, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Timehouse Capital GmbH (Grasbrunn, Německo) (zástupce: T. Farkas, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. ledna 2020 (věc R 2264/2018-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Timehouse Capital a Chatwal Hotels & Resorts.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Chatwal Hotels & Resorts LLC se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2021 – Steinel v. EUIPO – (MobileHeat)(Věc T-226/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MobileHeat – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst.1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 206/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Německo) (zástupci: M. Breuer a K. Freudenstein, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: E. Markakis, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. února 2020 (věc R 2472/2019-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení MobileHeat jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Steinel GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 15. 6. 2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. března 2021 – Graanhandel P. van Schelven v. Komise(Věc T-306/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Zemědělská politika – Ekologická produkce – Nařízení (ES) č. 834/2007 – Produkce a označování ekologických produktů – Ekologické produkty dovážené do Unie – Certifikace výrobků kontrolním subjektem – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Neexistence přímého dotčení – Zjevná nepřipustnost“)

(2021/C 206/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Graanhandel P. van Schelven BV (Nieuwe-Tonge, Nizozemsko) (zástupkyně: Ch. Almeida, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Bianchi, A. Dawes a B. Hofstötter, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení čl. 1 odst. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/446 ze dne 19. března 2019, kterým se mění a opravuje nařízení (ES) č. 1235/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí (Úř. věst. 2019, L 77, s. 67), a to v rozsahu, v němž se tímto ustanovením ve spojení s bodem 3 přílohy II citovaného prováděcího nařízení zrušuje uznání subjektu Control Union Certifications coby kontrolního subjektu oprávněného provádět kontroly a vydávat potvrzení o kontrole, na jejichž základě je dovoleno uvádět výrobky dovážené z Kazachstánu, Moldavska, Ruska, Turecka a Spojených arabských emirátů na trh Unie jako ekologické produkty.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) O návrzích společnosti Graanhandel P. van Schelven BV na organizační procesní opatření a na výslech svědků není důvodné rozhodovat.
- 3) Společnosti Graanhandel P. van Schelven se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 280, 19.8.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. března 2021 – SATSE v. Komise**(Věc T-484/20 R) (¹)**

(„Žaloba na neplatnost – Veřejné zdraví – Příloha III směrnice 2000/54/ES – Seznam biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci – Směrnice (EU) 2020/739 – Zařazení SARS-CoV 2 – Zařazení do rizikové skupiny 3 biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci – Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření – Nedostatek osobního dotčení – Nepřipustnost)

(2021/C 206/32)*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobce: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madrid, Španělsko) (zástupkyně: M. Sesmero González, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Valero a N. Ruiz García, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU, který zní na zrušení směrnice Komise (EU) 2020/739 ze dne 3. června 2020, kterou se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/54/ES, pokud jde o zařazení SARS-CoV-2 na seznam biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci, a kterou se mění směrnice Komise (EU) 2019/1833 (Úř. věst. 2020, L 175, s. 11).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) O návrhu Spolkové republiky Německo o vstup do řízení jako vedlejší účastnice není třeba rozhodnout.
- 3) Sindicato de Enfermería (SATSE) se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí, s výjimkou nákladů souvisejících s návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.
- 4) SATSE, Komise, jakož i Spolková republika Německo ponесou vlastní náklady související s návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastníci.

(¹) Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. března 2021 – The Floow v. Komise**(Věc T-765/20 R)****(„Řízení o předběžných opatřeních – Grantová dohoda uzavřená v rámci rámcového programu pro výzkum a inovace ‚Horizont 2020‘ (2014–2020) – Vymáhání vyplacených částek – Návrh na vydání předběžných opatření – Neexistence naléhavosti“)**

(2021/C 206/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: The Floow Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: A. Howard, barrister, a J. Berry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a L. André, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na vydání předběžných opatření, jejichž cílem je dosáhnout odkladu výkonu rozhodnutí Komise C (2020) 8138 final ze dne 17. listopadu 2020, kterým se žalobkyni nařizuje vrácení částky ve výši 161 990,80 eur navýšené o úroky, a zakázat Komisi, aby provedla výkon napadeného rozhodnutí nebo vymáhala finanční prostředky, jakož i rozšířila a extrapolovala svá zjištění na období projektu, které nebylo předmětem auditu, nebo na jiné projekty.

Výrok

- 1) Návrh vydání předběžných opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 28. února 2021 – Região Autónoma da Madeira v. Komise**(Věc T-131/21)**

(2021/C 206/34)

Jednací jazyk: portugaltina

Účastnice řízení

Žalobce: Região Autónoma da Madeira (zástupci: M. Gorjão-Henriques a A. Saavedra, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil založení dokumentů ze správního řízení, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, do spisu, jak se požaduje v této žalobě;
- nařídil spojení této věci s věcí T-95/21 (Portugalská republika v. Evropská komise) ke společnému řízení;
- zrušil článek 1, jakož i články 4 až 6 rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020, „o režimu podpor SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), který zavedlo Portugalsko ve prospěch svobodného pásma Madeiry (Zona Franca de Madeira; ZFM) – Režim III“, a

— uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení, resp. nedostatku odůvodnění, neboť sporné opatření nepředstavuje veřejnou podporu, protože není obecného charakteru a není selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobce konkrétně tvrdí, že opatření není selektivní proto, že je součástí obecné struktury portugalského daňového systému.
- 2) Druhý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení, neboť Režim III svobodného pásma Madeiry (ZFM) byl prováděn v souladu s rozhodnutími Komise z let 2007 a 2013 a s články 107 a 108 SFEU. Žalobce tvrdí, že požadavek, aby zisky plynuly z činností reálně a fyzicky uskutečněných v autonomní oblasti Madeira, nesmí být vykládán v tom smyslu, že přihlížet lze jen k dodatečným nákladům podniků registrovaných v ZFM souvisejícím s odlehlostí, že daňové pobídky lze vztahovat jen na jejich zisky plynoucí z operací přímo zatížených těmito dodatečnými náklady a že vyloučení jsou činnosti vyvíjené mimo Madeiru podniky s mezinárodními aktivitami a s živnostenským oprávněním v ZFM.
- 3) Třetí žalobní důvod, vycházející z nesprávných skutkových zjištění uvedených v rozhodnutí Komise, resp. z jeho nedostatečného odůvodnění, neboť požadavky daňového režimu a jejich kontrola ze strany vnitrostátních a regionálních orgánů jsou vhodné pro účely kontroly Režimu III ZFM. Žalobce konkrétně tvrdí, že zákonné požadavky spočívající v samostatném účetnictví pro příjmy generované v ZFM a v plnění dlouhé řady daňových povinností umožňují vnitrostátním a regionálním orgánům řádnou a účinnou kontrolu i dohled nad Režimem III ZFM.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení v rozhodnutí Komise spočívajícího v tom, že pojem „pracovní místo“ použitelný na Režim III ZFM je vymezen vnitrostátními právními předpisy, takže metodika definování pracovních míst v ekvivalentech plného pracovního úvazku (FTE) a ročních pracovních jednotkách (RPJ) se neuplatní. Žalobce tvrdí, že pro účely vyhodnocení požadavku Režimu III ZFM souvisejícího s vytvořením či udržením pracovních míst trpí napadené rozhodnutí vadou nesprávného právního posouzení spočívajícího v uplatnění metodiky pro definování pracovních míst v „FTE“ a „UTA“, protože pojem „pracovní místo“ použitelný na režim ZFM je vymezen vnitrostátními pracovní právními předpisy.
- 5) Pátý žalobní důvod, vycházející z nesprávných skutkových zjištění uvedených v rozhodnutí, resp. z nedostatku odůvodnění, protože kontrola požadavku na vytvoření či udržení pracovních míst byla řádná a účinná. Žalobce tvrdí, že vnitrostátní orgány poskytly Evropské komisi informace, na jejichž základě lze vyhodnotit kontrolu požadavku na vytvoření či udržení pracovních míst v ZFM, takže napadené rozhodnutí trpí vadou nesprávných skutkových zjištění, resp. postrádá odůvodnění.
- 6) Šestý žalobní důvod, vycházející z porušení obecných zásad práva Evropské unie. Žalobce konkrétně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, a sice zásadou proporcionality, zásadou právní jistoty, zásadou ochrany legitimního očekávání a zásadou řádné správy.

Žaloba podaná dne 3. března 2021 – Trasta Komerbanka v. ECB

(Věc T-135/21)

(2021/C 206/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Trasta Komerbanka AS (Riga, Lotyšsko) (zástupci: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované povinnost zaplatit finanční náhradu za škody, které žalobkyně utrpěla v důsledku rozhodnutí žalované ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 ze dne 3. března 2016 o odebrání licence žalobkyni;
- určil, že majetková újma představuje nejméně 126 milionů eur plus kompenzační úroky, které počínají běžet ode dne 3. března 2016 do vyhlášení rozsudku v této věci a příslušné úroky z prodlení, které počínají běžet ode dne vyhlášení rozsudku do úplného zaplacení vzniklé škody; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná se nesprávně vypořádala s procesními vadami. Mezi ně patří skutečnost, že lotyšská FKTK ⁽¹⁾ bezprostředně před zahájením řízení o odnětí licence dospěla k závěru, že odnětí licence není opodstatněné, a že tato skutečnost byla následně opomenuta v žádosti FKTK o odnětí licence. Žalobkyně dále tvrdí, že anglická verze posledního rozhodnutí FKTK byla zmanipulovaná. Další údajná procesní pochybení se týkají neúčinného řešení potenciálně korupčního jednání lotyšských a evropských úředníků v souvislosti s touto věcí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila hmotněprávní ustanovení tím, že při vydání napadeného rozhodnutí jednala nad rámec svých pravomocí, zejména pokud jde o otázky praní špinavých peněz, a že nesprávně předpokládala, že existují důvody pro odebrání licence.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalobkyně utrpěla značnou finanční škodu, zejména z důvodu její likvidace v důsledku neoprávněného odnětí licence.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z příčinné souvislosti mezi odnětím licence a škodou, kterou žalobkyně utrpěla.

⁽¹⁾ Komise pro finanční a kapitálové trhy.

Žaloba podaná dne 4. března 2021 – Virbac v. Komise

(Věc T-138/21)

(2021/C 206/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Virbac (Carros, Francie) (zástupkyně: M. Thill-Tayara, S. Pelé a L. Bary, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise C(2020) 7930 final ze dne 10. listopadu 2020 o registraci veterinárního léčivého přípravku „Librela – bedinvetmab“, zveřejněného v Úředním věstníku Evropské unie dne 30. prosince 2020 (Úř. věst. C 453, 30. prosince 2020, s. 1), jelikož bylo přijato v rozporu s článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky;

- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise C(2020) 7930 final ze dne 10. listopadu 2020 o registraci veterinárního léčivého přípravku „Librela – bedinvetmab“, zveřejněného v Úředním věstníku Evropské unie dne 30. prosince 2020 (Úř. věst. C 453, 30. prosince 2020, s. 1), jelikož bylo přijato v rozporu s článkem 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise C(2020) 7930 final ze dne 10. listopadu 2020 o registraci veterinárního léčivého přípravku „Librela – bedinvetmab“, zveřejněného v Úředním věstníku Evropské unie dne 30. prosince 2020 (Úř. věst. C 453, 30. prosince 2020, s. 1), jelikož bylo přijato v rozporu s článkem 102 SFEU a z toho důvodu odporuje zásadě užitečného účinku, zásadě legality a zásadě řádné správy, které platí pro Evropskou komisi;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1), v rozsahu, v němž je napadeným rozhodnutím registrován pro evropský trh přípravek Librela®, ačkoli bezpečnost a účinnost tohoto přípravku nebyla z hlediska tohoto aktu odpovídajícím a dostatečným způsobem prokázána.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 31 výše uvedeného nařízení č. 726/2004 v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí porušuje pravidla pro přípravu souhrnu údajů o vlastnostech přípravku, což mohlo Evropskou komisi vést ke konstatování, že zvláštní upozornění pro přípravek Librela® týkající se protilátek proti přípravku je přehnaně generické a nepřesné.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení užitečného účinku článku 102 SFEU a zásady legality a řádné správy, jelikož napadené rozhodnutí dává prostor pro zneužití dominantního postavení ze strany skupiny Zoetis, pokud jde o zastavení vývoje přípravku konkurujícího přípravku Librela®, na nějž byla žalobkyni poskytnuta licence.

Žaloba podaná dne 3. března 2021 – Fursin a další v. ECB

(Věc T-145/21)

(2021/C 206/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Ivan Fursin (Kyjev, Ukrajina) a dalších 5 žalobců (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- uložil žalované povinnost zaplatit finanční náhradu za škody, které žalobci utrpěli v důsledku rozhodnutí žalované ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDWTJ81/1 WOANCA-2016-0005, ze dne 3. března 2016 o odebrání (bankovní) licence společnosti Trasta Komerbanka AS;

- určil, že majetková újma představuje nejméně 25 milionů eur ⁽¹⁾ plus kompenzační úroky, které počínají běžet ode dne 3. března 2016 do vyhlášení rozsudku v této věci a příslušné úroky z prodlení, které počínají běžet ode dne vyhlášení rozsudku do úplného zaplacení vzniklé škody; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná se nesprávně vypořádala s procesními vadami. Mezi ně patří skutečnost, že lotyšská FKTK ⁽²⁾ bezprostředně před zahájením řízení o odnětí licence dospěla k závěru, že odnětí licence není opodstatněné, a že tato skutečnost byla následně opomenuta v žádosti FKTK o odnětí licence. Žalobci dále tvrdí, že anglická verze posledního rozhodnutí FKTK byla zmanipulovaná. Další údajná procesní pochybení se týkají neúčinného řešení potenciálně korupčního jednání lotyšských a evropských úředníků v souvislosti s touto věcí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila hmotněprávní ustanovení tím, že při vydání napadeného rozhodnutí jednala nad rámec svých pravomocí, zejména pokud jde o otázky praní špinavých peněz, a že nesprávně předpokládala, že existují důvody pro odebrání licence.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalobci utrpěli značnou finanční škodu, zejména z důvodu likvidace společnosti Trasta Komerbanka AS v důsledku neoprávněného odnětí její licence.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z příčinné souvislosti mezi odnětím licence a škodou, kterou žalobci utrpěli.

⁽¹⁾ Částky připadají na každého z žalobců ve výši jejich podílů na společnosti Trasta Komerbanka AS.

⁽²⁾ Komise pro finanční a kapitálové trhy.

Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Paccor Packaging a další v. Komise

(Věc T-148/21)

(2021/C 206/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Paccor Packaging GmbH (Düsseldorf, Německo) a 6 dalších žalobců (zástupci: P. Kugel a G. Dávid, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil prováděcí nařízení (EU) 2020/2151 ze dne 17. prosince 2020 ⁽¹⁾, nebo podpůrně částečně zrušil nařízení 2020/2151 v části, která se týká čl. 2 odst. 4, jakož i přílohu IV téhož nařízení, nebo podpůrně částečně zrušil nařízení 2020/2151 v části, která se týká nápojových kelímků vyrobených zcela z plastu;
- podpůrně částečně zrušil nařízení 2020/2151 v části, která se týká článku 3;
- částečně zrušil směrnici (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 ⁽²⁾ v části, v níž se týká článku 7 v části, která se týká nápojových kelímků a bodu 4 části D přílohy této směrnice;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná tím, že přijala nařízení 2020/2151, porušila článek 7 směrnice 2019/904 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí a překročila pravomoci udělené Radou Evropské unie a Evropským parlamentem.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná tím, že přijala nařízení 2020/2151, porušila zásadní procesní náležitosti tím, že toto nařízení přijala po 3. červenci 2020, a související opravené jazykové verze více než 6 měsíců po lhůtě, která byla stanovena Radou Evropské unie a Evropským parlamentem ve směrnici 2019/904.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná tím, že přijala nařízení 2020/2151, porušila článek 7 směrnice 2019/904 a zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná tím, že přijala nařízení 2020/2151, porušila povinnost uvést odůvodnění.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná se tím, že přijala směrnici 2019/904, dopustila zjevně nesprávného posouzení a překročila své pravomoci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná se tím, že porušila čl. 7 odst. 2 písm. c) směrnice 2019/904, dopustila zjevně nesprávného posouzení.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná porušila zásadu proporcionality.

Žalobci vznášejí rovněž námitku nepřípustnosti v souladu s článkem 277 SFEU, která vychází z protiprávnosti článku 7 a části D bodu 4 přílohy směrnice 2019/904.

- (¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2151, ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví pravidla pro harmonizované specifikace pro označování plastových výrobků na jedno použití uvedených v části D přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (Úř. věst. L 428, 2020, s. 57).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (Úř. věst. L 155, 2019, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. března 2021 – Laboratorios Ern v. EUIPO – Malpricht (APIRETAL)**(Věc T-160/21)****(2021/C 206/39)***Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: T. González Martínez, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Ingrid Malpricht (Ludwigshafen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie APIRETAL – Ochranná známka Evropské unie č. 4 814 158

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. ledna 2021, ve věci R 1004/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl této žalobě;
- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 20. března 2020;
- zrušil napadené rozhodnutí ze dne 20. ledna 2021;
- zrušil výmaz ochranné známky Evropské unie č. 4 814 158 „APERITAL“ z důvodu neužívání ve vztahu ke sporným výrobkům zařazeným do třídy 5 a ponechal tyto výrobky dále zapsané (i pokud jde o „farmaceutické přípravky“);
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhrady náklady řízení v případě, že se vyjádří v tomto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Nesprávný výklad čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 při posuzování pojmu skutečné užívání sporné známky a kteréhokoli ze sporných výrobků;
- Nesprávný výklad čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 při posuzování pojmu řádný důvod pro neužívání.

Žaloba podaná dne 23. března 2021 – De Capitani v. Rada

(Věc T-163/21)

(2021/C 206/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Emilio De Capitani (Brusel, Belgie) (zástupci: O. Brouwer a B. Verheijen, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované, kterým byl odepřen přístup k určitým dokumentům požadovaným na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, jak bylo žalobci oznámeno dne 14. ledna 2021 v dopise se spisovou značkou SGS 21/000067, včetně přílohy, která k němu byla přiložena;
- uložil Radě, aby nahradila náklady řízení žalobce podle článku 134 jednacího řádu Tribunálu, včetně nákladů řízení týkajících se jakýchkoli vedlejších účastníků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávných právních posouzení a ze zjevně nesprávného posouzení, které vedlo k nesprávnému použití výjimky spočívající v ochraně rozhodovacího procesu (čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾) a z chybějícího odůvodnění, neboť zpřístupnění dokumentu by vážně neohrozilo rozhodovací proces.
 - Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí nezohledňuje novou ústavní dimenzi, která vyplývá ze vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, zvláště čl. 15 odst. 2 SFEU, a která vytvořila nový právní režim pro přístup veřejnosti k dokumentům, zvláště pro legislativní dokumenty.
 - Kromě toho žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí nepoužilo a nedodrželo správné kritérium uvedené v čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 a že bylo nesprávně založeno na argumentu, podle něhož by zpřístupnění požadovaných dokumentů zpochybnilo konečné volby učiněné členskými státy a vytvořilo zbytečné pochybnosti, pokud jde o jejich úmysly.
 - Žalobce rovněž tvrdí, že napadené rozhodnutí je nesprávně založeno na argumentu, podle něhož by zpřístupnění požadovaných dokumentů ohrozilo schopnost delegací nalézt rovnováhu mezi různými dotčenými zájmy v rámci dotyčného legislativního postupu a je nesprávně založeno na argumentu, podle něhož odepření zpřístupnění omezeného počtu dokumentů neznamená, že je občanům upřena možnost získat informace o legislativním rozhodovacím procesu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávných právních posouzení a ze zjevně nesprávného posouzení, které vedlo k nesprávnému použití výjimky spočívající v ochraně rozhodovacího procesu (čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001) a z chybějícího odůvodnění, neboť napadené rozhodnutí neuznalo a nepřiznalo přístup na základě převažujícího veřejného zájmu.
 - Žalobce zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí neuznalo a nepřiznalo přístup na základě převažujícího veřejného zájmu. Konkrétně tvrdí, že převažující veřejný zájem existuje, neboť zpřístupnění by evropským občanům umožnilo účastnit se legislativního procesu a zajistilo by, že nebude pozdržen, ale že bude pokračovat a dosáhne určitého výsledku.
3. Třetí žalobní důvod vychází podpůrně z nesprávných právních posouzení a ze zjevně nesprávného posouzení, které vedlo k nesprávnému použití povinnosti poskytnout částečný přístup k dokumentům (čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001) a z chybějícího odůvodnění.
 - Žalobce uvádí, že napadeného rozhodnutí právně dostačujícím způsobem nepřezkoumalo a nepřiznalo částečný přístup. Toto rozhodnutí nesprávně použilo právní kritérium, které ukládá, aby bylo posouzeno, zda se na každou část požadovaného dokumentu vztahuje výjimka uplatněná pro odepření přístupu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 29. března 2021 – European Gaming and Betting Association v. Komise

(Věc T-167/21)

(2021/C 206/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Gaming and Betting Association (Etterbeek, Belgie) (zástupci: T. De Meese, K. Bourgeois a M. Van Nieuwenborgh, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 18. prosince 2020 ve věci SA.44830 (2016/FC) – Nizozemsko: prodloužení licencí k provozování hazardních her v Nizozemsku ⁽¹⁾,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení procesních práv žalobkyně ze strany žalované tím, že nezahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, přestože její předběžné šetření nevyvrátilo veškeré pochybnosti o existenci státní podpory.
 - Délka a okolnosti předběžného šetření dokazují, že žalovaná měla pochybnosti o existenci státní podpory.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že významná změna v analýze žalované během předběžného šetření dokazuje, že měla pochybnosti o existenci státní podpory.
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že žalovaná chybně dospěla k závěru, že již není pochyb o tom, zda nizozemské prodloužení stávajících licencí na sportovní sázení, sázení na koňské dostihy, loterii a kasina stávajících držitelů licencí uvedené držitele zvýhodňuje.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení žalované, když měla za to, že nizozemské prodloužení stávajících licencí na sportovní sázení, sázení na koňské dostihy, loterii a kasina stávajících držitelů licencí neposkytuje výhodu ve smyslu čl. 107 odst.1 SFEU.
 - Žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, jednak pokud jde o zjištění žalované, že všichni držitelé licence jsou právně povinni, věnovat čisté výnosy z hazardních her na cíle obecného zájmu, a jednak, pokud jde o zjištění žalované, že držitelé licence nemohli dosahovat zisku.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávných právních posouzení, když konstatovala, že udělení dotčených licencí neupřednostňuje jejich držitele z důvodu, že nelze říci, že tyto licence zlepšily finanční situaci držitelů licence.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, C 17, s. 1

Žaloba podaná dne 31. března 2021 – Agrofert v. Parlament

(Věc T-174/21)

(2021/C 206/42)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agrofert, a.s. (Praha, Česká republika) (zástupkyně: S. Sobolová, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a důvodnou;

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. ledna 2021, A (2019) 8551 C (D 300153), kterým byl žalobkyni odepřen přístup k dokumentům požadovaným dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise;
- nařídil žalovanému, aby uhradil její náklady;
- učinil ve věci jakékoliv další opatření, které považuje za potřebné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný neprokázal naplnění podmínek pro odepření přístupu k požadovaným dokumentům v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Zpřístupnění požadovaných dokumentů by nemohlo vést k porušení ochrany cílů vyšetřování, na které se žalovaný odvolává. Žalovaný neprokázal, že by zde existovalo jakékoliv, natož přiměřeně předvídatelné riziko konkrétního a skutečného ohrožení tohoto vyšetřování zpřístupněním dokumentů, jejichž obsah je už dokonce částečně veřejně známý.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný navíc zcela pominul i převažující veřejný zájem na zveřejnění požadovaných dokumentů, který v tomto případě spočívá v respektu k hodnotám právního státu založeném na dodržování základních práv a svobod.

Žaloba podaná dne 2. dubna 2021 – RH v. Komise

(Věc T-175/21)

(2021/C 206/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: RH (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. února 2021 o tom, že se žalobce na dobu 18 měsíců vylučuje z účasti na řízení o udělení grantu a na zadávacím řízení, na které se vztahuje rozpočet EU a 11. Evropský rozvojový fond, nebo z výběru za účelem vynakládání finančních prostředků Unie podle nařízení (EU, Euratom) č. 2018/1046 a za účelem vynakládání finančních prostředků v rámci Evropského rozvojového fondu podle nařízení (EU) č. 2018/1877, a že se rozhodnutí o vyloučení zveřejní na internetových stránkách Komise;
- nahradil žalobci újmu ve výši 17 385 832 eur;
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení při právní kvalifikaci vážného profesního pochybení.

- Žalobce tvrdí, že celá argumentace žalované je založena na pouhé hypotetické domněnce, že žalobce potenciálně mohl mít při schůzkách s příjemci přístup k důvěrným informacím. Žalovaná se tak dopustila nesprávného právního posouzení při právní kvalifikaci vážného profesního pochybení ve smyslu čl. 93 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾, čl. 106 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽²⁾ a čl. 136 odst. 1 písm. c) bodu v) nařízení (EU, Euratom) č. 2018/1046 ⁽³⁾.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení presumpce nevinny a obrácení důkazního břemene.

- Kromě toho, že v napadeném rozhodnutí není správně kvalifikována existence „vážného profesního pochybení“, žalobce tvrdí, že je na žalované, aby prokázala svá tvrzení, jelikož žalobce je nevinný, dokud není prokázána jeho vina.

3. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení skutkového stavu a ze zjevné neexistence vážného profesního pochybení, a to zejména ve smyslu čl. 136 odst. 1 písm. c) bodu v) nařízení (EU, Euratom) č. 2018/1046 (což v každém případě představuje zjevné pochybení), a také z protiprávnosti zprávy OLAF a napadeného rozhodnutí.

- Žalobce zpochybňuje tvrzení Komise a závěr o profesním pochybení a znovu tvrdí, že se nepokusil získat a nezískal důvěrné informace související s jedním z jeho projektů. OLAF i DG NEAR hrubě zkreslily skutkový stav i důkazy předložené žalobcem a ve vztahu k tomuto stavu a důkazům vyvodily nesprávné právní závěry.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a řádné správy, jak je uvedena v článku 41 Listiny základních práv EU.

- Žalobce tvrdí, že žalovaná nejednala s náležitou péčí ani v rámci vyšetřování OLAF ani v souvislosti s rozhodnutím DG NEAR.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení práva se v řízení účinně bránit.

- Žalobce tvrdí, že v době kontroly na místě, kterou prováděl OLAF v prostorách žalobce, nebylo jednoznačně řečeno, že žalobce je vnímán/kvalifikován jako dotčená osoba. Žalobce si poprvé uvědomil, že je považován za dotčenou osobu, až na základě oznámení o shrnutí skutkových okolností. Vzhledem k tomu, že OLAF považoval žalobce za dotčenou osobu, je rovněž tím méně pochopitelné, že členové vedení žalobce nebyly při vyšetřování, které vedlo ke shrnutí skutkových okolností, vyslechnuty.

6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

- Žalovaná v daném případě žalobce obviňuje, že se pokusil získat důvěrné informace, ale neuvádí, o jaké informace se má jednat nebo jaké konkrétní okolnosti zdůvodňují právní kvalifikaci „vážného profesního pochybení“. Žalobce tedy není schopen napadenému rozhodnutí porozumět a plně posoudit jeho legalitu, jelikož nemůže zjistit, zda byly informace skutečně důvěrné, a předložit důkazy toho, že byly opravdu veřejně přístupné všem potenciálním konkurentům.
- Žalovaná rovněž podle názoru žalobce nevysvětlila, proč by mělo být tvrzené pochybení – kdyby bylo prokázáno (*quod non*) – považováno ve světle okolností daného případu za závažné. Řádně odůvodněna údajně není ani sankce ve formě zveřejnění.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v souvislosti se sankcí vyloučení a jeho zveřejněním.

- Žalobce tvrdí, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení, a to tím, že při posuzování kritéria odůvodňujícího vyloučení porušila zásadu proporcionality. Podpůrně dále tvrdí, že kdyby zjištěné okolnosti mohly být kvalifikovány jako vážné profesní pochybení (*quod non*), sankce spočívající ve vyloučení na 18 měsíců a ve zveřejnění této sankce jsou s ohledem na konkrétní posouzení kritérií stanovených v čl. 136 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 2018/1046 nepřiměřené.

- (¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002, L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).
- (²) Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 31. března 2021 – CCTY Bearing Company v. EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Věc T-176/21)

(2021/C 206/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Čína) (zástupce: L. Genz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: CCVI International Srl (Vicenza, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie CCTY – Ochranná známka Evropské unie č. 11 550 886

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. února 2021, ve věci R 779/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil,
- uložil vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení o odvolání a v řízení o zrušení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s článkem 27 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625;

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 31. března 2021 – LF v. Komise

(Věc T-178/21)

(2021/C 206/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: LF (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 20. května 2020, kterým bylo žalobci odepřeno přiznání příspěvku za práci v zahraničí,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie, a to v důsledku toho, že během desetiletého referenčního období se nacházel zčásti v Belgii výlučně z důvodu výkonu funkcí pro evropské orgány, přičemž si stálý středobod svých zájmů zachoval ve Francii, kde žil od čtyř let a kde se nachází jeho rodina a rodina jeho manželky.

Žaloba podaná dne 31. března 2021 – QN v. Komise

(Věc T-179/21)

(2021/C 206/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: QN (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil ZVSP (') žalobce za rok 2019;
- podpůrně, zrušil ZVSP žalobce v rozsahu, v němž obsahuje napadené komentáře;
- jakož i v případě potřeby zrušil rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla stížnost žalobce podanou podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) proti ZVSP za rok 2019;

- uložil náhradu nemajetkové újmy, která vznikla žalobci a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila svou povinnost stanovit cíle v ZVSP. Žalobce tvrdí, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení a nedodržela svou povinnost řádné péče a zásadu řádné správy.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila článek 43 služebního řádu, čl. 7 odst. 3 rozhodnutí ze dne 16. prosince 2013 ⁽²⁾ a své vnitřní pokyny určené hodnotitelům ⁽³⁾. Žalobce rovněž vytýká žalované, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení a zneužití své pravomoci. Dále uvádí, že žalovaná nedodržela svou povinnost řádné péče a zásadu řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobce vytýká žalované, že porušila pravidla objektivit a nestrannosti.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila čl. 296 druhý pododstavec SFEU. Žalobce také tvrdí, že žalovaná porušila čl. 25 druhý pododstavec a čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie. Dále uvádí, že žalovaná nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Zpráva o vývoji služebního postupu

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2013 o obecných prováděcích ustanoveních k článku 43 služebního řádu a k provedení čl. 44 prvního pododstavce služebního řádu [C (2013) 8985].

⁽³⁾ Vnitřní směrnice Komise „Constructive dialogue and fair report: guidance for Reporting Officers“.

Žaloba podaná dne 10. dubna 2021 – Aloe Vera of Europe v. Komise

(Věc T-189/21)

(2021/C 206/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aloe Vera of Europe BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. Van Vooren, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise (EU) 2021/468, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod, podle něhož napadený akt porušuje zásadu předběžné opatrnosti, a to z věcného i procesního hlediska.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Komise (EU) 2021/468 ⁽¹⁾ porušuje zásadu předběžné opatrnosti. Žalobkyně tvrdí, že zásada předběžné opatrnosti umožňuje preventivní regulační opatření, pouze pokud vědecké posouzení ukazuje, že případné riziko přesahuje pro společnost akceptovatelnou úroveň. V tomto případě napadené nařízení zakazuje gel získávaný z listů aloe very, přestože vědecké posouzení ukázalo, že tento produkt nevykazuje žádné riziko. Žalobkyně mimoto tvrdí, že namísto toho, aby bylo vědecky založeno, vychází napadené nařízení z řady svévolných rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení (EU) 2021/468 bylo přijato postupem porušujícím zásadu předběžné opatrnosti. Žalobkyně tvrdí, že Komise nerespektovala rámec stanovený v článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ⁽²⁾ a nesprávně použila písemný postup podle čl. 3 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾ a porušila zásady proporcionality a nediskriminace.

(¹) Nařízení Komise (EU) 2021/468 ze dne 18. března 2021, kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006, pokud jde o botanické druhy obsahující deriváty hydroxyanthracenu (Úř. věst. 2021, L 96, s. 6).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin (Úř. věst. 2006, L 404, s. 26).

(³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. 2011, L 55, s. 13)

Žaloba podaná dne 8. dubna 2021 – Klymenko v. Rada

(Věc T-195/21)

(2021/C 206/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Klymenko (Moskva, Rusko) (zástupkyně: M. Phelippeau, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— Rozhodl, že je žaloba podaná Oleksandrem Viktorovyčem Klymenkem přípustná;

v rozsahu, v němž se žalobce týká,

— rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/394 ze dne 4. března 2021, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině;

— prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/391 ze dne 4. března 2021, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině;

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů na základě článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své zrušovací žaloby namířené proti rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/394 ze dne 4. března 2021, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2021, L 77, s. 29), a proti prováděcímu nařízení Rady (EU) 2021/391 ze dne 4. března 2021, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2021, L 77, s. 2), v rozsahu, v němž se jej tyto akty týkají, uplatňuje žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde konkrétně o uvedení důvodu pro opodstatněnost opatření v aktech, jakož i ověření, že bylo respektováno právo na obhajobu, jakož i právo na účinnou soudní ochranu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení v tomto případě a ze zneužití pravomoci, jelikož žalobce předložil důkazy o nedostatečném skutkovém základu pro trestní řízení, jakož i důkazy o porušení jeho základních práv, z čehož Rada nevyvodila žádné důsledky.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv a konkrétně práva na obhajobu, práva na účinnou soudní ochranu a zásady rovnosti zbraní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z chybějícího právního základu, neboť článek 29 SEU nemůže sloužit jako právní základ pro omezující opatření přijaté vůči žalobci.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2021 – Evropská vodní doprava-sped. a další v. Parlament a Rada

(Věc T-576/20) ⁽¹⁾

(2021/C 206/49)

Jednací jazyk: němčina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

